

Father Ray Foundation

Nyhedsbrev

Juni 2017

Den type lærere, vi har brug for

Jeg skrev sidste år om pensionen af skolens overhoved Khun Aurora Sribuaphan fra skolen for de blinde.

Khun Aurora nyder i dag sin tilværelse som pensioneret, og lever også tæt nok på skolen til at give gode råd, hvis og når det er nødvendigt.

Før sommerferien begyndte, var jeg forbi skolen for de blinde og havde en samtale med Hr. Chid, som er det nye overhoved. Jeg har altid troet at han havde været en tidligere studerende fra vores skole

her i Pattaya -og at han nu havde uddannet sig fra studerende til lærer og nu til rektor.

Men nej, Hr. Chid er vokset op i den nordøstlige del af landet, hvor en ulykke i en alder af elleve gjorde ham blind -og som han fortalte mig, var det da på, det tidspunkt at hans liv virkelig begyndte at blive interessant.

Det skal forstås på den måde at Hr. Chid ville fortsætte sin uddannelse efter at han var blevet blind, men de lokale skoler i hans område ville aldrig have kunnet give ham det som han havde brug for. Skolerne i området har bare ikke den erfaring eller faciliteter som der skal til hvis man er en blind elev.

Derfor fortsatte han uddannelsen på den nærmeste skole for blinde og synshandicappede børn, og her forblev han, indtil han blev afsluttede i 12 klasse.

Hans næste skridt i livet var så at blive optaget på det nærliggende Khon Kaen Universitet hvor han ville studere sociologi, noget som han altid havde været interesseret i i mange år.

Men universitetet i Khon Kaen sagde nej. De ville ikke kunne acceptere ham som den han var, og derfor ville de heller ikke interviewe ham, de ønskede ikke engang at diskutere sagen med ham. Universitet må have troet, at Hr. Chid den blinde dreng fra Nord øst, bare ville glemme alt om at komme på universitetet og bare komme videre med livet udendvidere. De fortalte ham, at de ikke

ønskede blinde mennesker på skolen, da det var umuligt for dem at blive undervist!

De må have troet det var slutningen af hele situationen med Chid, Men nej.

Chid, sammen med hans skolekammerat, som der også var blevet nægtet adgang til universitetet ville ikke bare gå hjem og glemme alt om Deres drømme om fremtiden.

Derfor gjorde han to ting. Først ringede han til enhver medieorganisation i landet.

Derefter kontaktede han

radiostationer, tv-netværk og journalister fra lokale og nationale aviser og fortalte dem, om hvad der var sket med ham og hans ven. Herefter gik de så begge to på en sultestrejke, mens de sad udenfor universitetets porte.

I tre dage sad De to unge mænd udenfor universitetets indgang uden at indtage føde, dog kun er par slukke vand. Dette varede indtil dag 3 hvor universitetet afholdte en pressekonference for at meddele, at de to blinde mænd ville blive accepteret på universitetet.

Men Chid og hans ven nægtede deres tilbud. De ønskede ikke at blive accepteret på universitetet som et særligt tilfælde, Chid mente, at hvis han accepterede deres tilbud, kunne de nemt fjerne ham fra skolen i løbet af nogle dage eller uger ved hjælp af undskyldningen om, at han ikke var egnet. **Fortsættes på side 3**

Kan du gætte?

Hvad super mad producerer vi i øjeblikket? Nej, det er ikke blåbær, bulgar hvede, Chia frø eller kale. Men det er noget, som der er fyldt med protein, koster meget lidt at producere, og børnene vil spise det som måltider 3 gange om dagen hvis de kunne, selvom vores læsere måske er lidt rædselsslagne for ideen.

Svaret kommer længere nede af nyhedsbrevet.

Dette er hvad vi gør

I de seksten år, jeg har arbejdet her i Pattaya, er det umuligt at huske ankomsten af alle børn og elever, som der ender her på Foundationen.

Jeg kan huske Condo.

Du kan også huske Condo, den unge

dreng, som jeg har holdt Jer opdateret med igennem årene, han blev kastet på et bål i en alder af bare tre år for at lave for meget støj. Ja, du læste rigtigt, han blev kastet på et bål for at lave for meget støj!

Han har det i dag godt, han blev en teenager i midten af april, og han er nu en nybegynder munk på det nærliggende buddhistiske tempel. Jeg besøgte ham for nyligt, et par dage efter hans 13 års fødselsdag og tog noget af hans favorit mad med: Jordbær, ananas og klæbrig ris med mango.

Der var også den unge pige, der ankom efter morens død. Otte år gammel og det sorgligste barn jeg tror jeg nogensinde har set, og se nu hvem der befinder sig på sit tredje år på universitetet.

Der var også den lille dreng, som boede på Pattaya-strand sammen med sin alkoholiske, stofmisbrugte mor og som ankom til vores drop-in center lige før jul 2010. Han græd i mange dage, fordi at han savnede sin mor; Uanset hvor dårlig en mor hun måtte have været, var hun hans et og alt, og alt hvad han kendte til.

Drengen han bor nu i børnebyen, og vi har for nylig tilbragt adskillige timers løb op ad trappen og kastet os ned ad vandrukschebaner i det lokale vandland Jeg er blevet alt for gammel til dette skal der lige siges!

Som i husker i nyhedsbrevet, september 2015-udgaven fortalte jeg jer alt om de to små drenge, som jeg kaldte de 'uartigeste' drenge i verden.

Nå, en af de drenge, Tom, kom til at bo sammen med os som fem årig i 2002. Hans mor var død, han havde seks brødre og søstre, og hans far var arbejdsløs

og kunne ikke finde nogen penge til at passe hans børn, så han bragte Tom til os; Selv I dag ved Tom stadig ikke, hvor hans brødre og søstre befinder sig.

Kort efter i 2003 ankom en anden ung dreng, Nai, og jeg husker ham, da han var det helt modsatte af Tom, jeg siger ikke, at Nai var en engel, men han var meget høflig, forårsagede ingen problemer, gjorde som han fik at vide, gik i skole, sloges ikke, stjal aldrig og var en rigtig flink ung dreng.

Nogle uger senere kom en lille pige, på seks år gammel, Kwan, og hun havde potentiale til at blive titelindehaver af den sødeste pige i verden, men hun havde også potentiale nok til at forårsage kaos, og hun gjorde det regelmæssigt.

Dog havde hun også et glimt i øjet, og da hun var så lille i forhold til de andre børn, ville ingen nogensinde tro på, at hun kunne gøre noget forkert.

For nogle få år siden, og til alles overraskelse, fik alle af disse tre ovennævnte børn stipendier til at deltage i en af de bedste private skoler i provinsen.

Tom udmeldte sig efter 9. Klasse da han ønskede at tilmelde sig på en lokal fagskole, mens Nai og Kwan begge stadig var på skolen.

Marts i år gennemførte de alle tre deres eksamen!

På deres sidste skoledag modtog både Nai og Kwan flere blomsterbuketter, bunkevis af hyggelige bløde tøjdyr, konvolutter med kontanter og meddelelser om alt held og lykke til fremtiden. Samt en række mennesker også ønskede at skrive hilsener på deres skjorter; De var to meget populære studenter på denne store dag.

Et par dage senere modtog også Tom hans eksamensbevis fra direktøren fra den thailandske østrigske erhvervsskole.

Den følgende dag rejste Tom sammen med Nai og en anden ung mand fra Børnehjemmet, Nuth, op til Bangkok for at melde sig ind på universitetet.

Tre unge mænd, der har kendt hinanden siden de var unge drenge, vil snart forlade Pattaya og leve uafhængigt på universitetet. Tom vil studere Industrial Mechanics, Nai håber at studere Logistics og den tredje unge mand, Nuth, kommer på Bangkok University for at studere Food Science, han arbejder i øjeblikket også på Ray's bageri, vores helt egen bager og kaffebar her på Father Ray Foundation.

Så var det også Kwan's tur til at tilmelde sig uddannelse, og hun er blevet optaget på et kursus for at studere traditionel thailandsk dans. Når Kwan udfører en thailandsk dans, behøver du virkelig ikke at se nogen anden. Hun har rytme, sans og er næsten perfekt. Du kan spørge dig selv om hvorfor vi gør det her, - og hvordan vi får børn fra de fattigste kår i vores pleje til at blive til noget.

Netop når ingen andre troede på Deres fremtid inklusive mig selv - men hvordan fik Vi Dem til at være der hvor De er i dag?

Det meste kan Vi takke Jer for, og al Jeres hjælp.

Vi udføre et godt stykke arbejde her i Pattaya, det kan ikke benægtes, men ingen af os, som der arbejder her på Father Ray Foundation, kan gøre det, vi gør uden de mennesker, der hjælper os.

De mennesker, der støtter vores arbejde, de mennesker, der sponsorerer vores børn, de mennesker, der donerer en pose ris, når de har råd til det, I er de mennesker, der har sørget for, at Tom, Kwan, Nai og Nuth og alle vores andre børn stadig har et hjem, nok at spise, en pude til at hvile hovedet på om natten og muligheden for at få et liv, som selv deres egne forældre aldrig kunne have forestillet sig selv. TAK

En af de vigtigste måder, hvorpå alle kan hjælpe Vores børn, er ved at sponsorere dem. Før jeg arbejdede her på Father Ray Foundation i Thailand, plejede Jeg at se annoncer i aviser fra velgørenhedsorganisationer, der bad folk om at sponsorere børnene i deres pleje. Jeg var altid lidt skeptisk, indtil jeg selv kom her og så Vores sponsorprogram.

Far Ray plejede at altid at sige, 'folk giver mig penge til at hjælpe børn, jo flere penge de giver jo flere børn, kan jeg hjælpe'

Folk giver os penge hele tiden, men mange af de penge er det, vi kalder begrænset, som kun kan bruges til bestemte genstande eller projekter. Vi har dog stadig brug for penge og kolde kontanter, for at betale regningerne.

Vi skal betale landbrugeren, der leverer mad til børnene. Vi skal betale for benzin for at tage børnene i skole, Vi betaler lønninger, så Vores børn har folk til at passe på dem. Vi er nødt til at købe vores børn skoleuniformer, Scout og sportssæt, & sko; I ville ikke tro på mængden af sko, vi køber hvert år, jeg er sikker på, at jeg aldrig voksede så hurtigt som det Vores børn gør her!

Det er her sponsorer kommer ind. De penge, vi modtager hver måned, eller hvert år, går direkte til børnene. Faktisk går 91% af alle pengene fra en sponsor direkte til børnene; De andre 9% går på udgifter til de to damer, der driver vores sponsorafdeling.

Der er en familie i Storbritannien, der har sponsoreret Tom siden 2004. De penge, de har sendt til Tom, er ikke gået ind på sin egen private bankkonto (selvom jeg er sikker på, at han ønsker de havde), nej, de er gået ind på kontoen for Børnehjemmet, så det ikke kun hjælper Tom,

men også Kwan, Nai, Nuth og alle de andre børn, som der bor på hjemmet.

Sidste år besøgte et af familiemedlemmerne Georgien os på en af sine rejser omkring Thailand og Sydøstasien. Hun havde aldrig mødt Tom før, men hun ville efter at have læst så meget om ham endelig besøge ham. Jeg spurgte hende hvorfor familien stadig fortsætter med at sponsere Tom, svaret var simpelt: "Alle fortjener muligheden for et bedre liv".

En af mine tidligere frivillige, Anne-Mette fra Danmark, besøgte Os også for nyligt, og siden 2013 har hun sponsoreret en bror og søster, der bor i børnebyen. Ligesom Georgien spurgte jeg Anne-Mette, hvorfor hun vil sponsorere disse to børn, og igen fik jeg et meget simpelt svar: "Jeg er bare glad for at vide, at jeg hjælper dem med at få et bedre liv."

Gennemblødt, men sjovt

April var lige så varmt i år som det var sidste år, og der var rekordtemperaturer. Men selvfølgelig havde vi Songkran til at afkøle os. For dem der ikke ved det, er Songkran det thailandske nytår. Ceremonien varer i tre dage i hele landet, mens den her i Pattaya varer i mere end en uge. Den endelige sidste dag af festivalen er altid meget sjov, da alle børn kommer til at tilbringe dagen, omkring otte timer, stående på siden af vejen, hvor der bliver kastet vand over alt, og på dem der passerer. Så Sjovt.

Den type lærere, vi har brug for - fortsatte

Nej, Chid ønskede adgang til en eksamen, ligesom alle de andre potentielle studerende.

Så det var hvad han gjorde, og han bestod.

Hr. Chid ønskede at blive behandlet på samme kår som alle andre, og han forblev på universitetet i fire år, indtil han bestod med en BA i sociologi.

Jeg ved ikke hvad I synes men det er en af de mest vidunderlige ting, jeg nogensinde har hørt om. En sand fighter historie. , Man kan hvad man vil

Når jeg nu ser Chid gå rundt på skolen, tale med eleverne, byde gæster og besøgende velkomne, er det svært at tro, at denne blide mand er den samme person, som der år tilbage gik på sultestrejke.

I dag opfordrer Hr. Chid sine elever til at tænke på at komme på universitetet, hvis han kan gøre det, så kan de også gøre det.

Jeg tror, at vi er meget heldige at have en mand som Chid som overhoved på vores skole, og jeg er sikker på at I er enige i, at dette er den type person, som der virkelig kan gøre godt for vores blinde studerende.

Den nye dreng

Selv om Condo bor i et tempel, er han stadig en af vores drenge, han er stadig registreret hos os. Men at leve i templet er gratis, det koster os ikke noget.

Han havde et par fælles sponsorer, og jeg har for nylig kontaktet en af dem for at spørge, om de gerne vil sponsorere et andet barn. Det blev De enige om, og jeg spurgte, om de gerne vil sponsorere den nyeste ankomst til børnenes hjem, som også er en af de yngste hjemmehørende.

Is er hans navn. Ti år gammel, og han ankom med sin ældre bror, efter at deres bedstemor havde indset, at hun ikke længere kunne tage sig af dem.

På sin første dag i hjemmet legede han med sine nye venner, og de hoppede alle sammen op på lastbilen da den langsomt kørte forbi, som de gjorde hver dag. Men det var Is første gang, han holdt ikke fast nok, han faldt og lastbilen kørte over hans ben. Der var panik, da alle løb rundt og skreg, indtil Is blev anbragt bag på pick-up-trucken og kørt til hospitalet. Han vendte tilbage med et ben dækket af bandager og blev beordret til at hvile, hvilket i skoleferien ikke er sjovt.

Jeg var meget trist på Is vegne da han ikke kun var skadet, men han savnede også Songkran, det thailandske nytår, og da han havde fået besked på at gipsen ikke måtte blive våd, kunne han desværre heller ikke deltage.

Sponsorerne og jeg blev enige om at give Is en gave, så jeg kørte op til hjemmet med gaverne som oprigtigt var til Condo, men de var ikke til brug for ham mere, derfor blev det så besluttet at give dem til Is.

Der var en meddelelse fra højtaleren om at Is skulle komme på kontoret, da Derek har en gave til dig fra din nye sponsor.

Tja, når man tænker på at hans ben er i gips, og at han plejer at blive båret af de ældre drenge, kan den hastighed han løb på, få ham til at ligne en fra de thailandske olympiske lege.

Han vidste ikke, hvad en 'sponsor' var, så vi forklarede, at hans sponsor bor i Storbritannien, og hun vil hjælpe ham.

Han sad der et par sekunder, dybt i tankerne og spurgte så hvorfor. Han kunne ikke rigtig forstå hvorfor nogen helt over i England ville hjælpe ham.

Der var to gaver, og den første indeholdt et stort håndklæde med et billede af Is's yndlings superhelt på, nemlig Superman,

Den anden gave var et fodboldsæt, skjorte og shorts. Han var så begejstret, at han ikke kunne vente med at prøve det, og så meddelte hans bror tilfældigt, at det var første gang, han nogensinde havde fået noget nyt.

Forestil dig det, ti år og aldrig have haft et helt nyt sæt tøj.

At være sponsor handler ikke kun om at sende gaver til et barn her i Thailand, det er så meget mere end det.

At være sponsor betyder at du tager dig af nogen, nogen du måske aldrig mødes med, nogen der bor i en by, du aldrig besøger, og i et land, hvis sprog du ikke kan tale.

At være sponsor betyder at du vil have en forandring til at ske.

Superfood

Kan I gætte hvilket supermad vi lige nu producerer? Gættede du på græshopper? Så gættede du rigtigt.

Børnene elsker dem, ikke rå, men dybstegte i olie, som også har pandanusblade tilsat for at give noget smag.

-Om jeg har prøvet dem? Selvfølgelig har jeg det. Om Kan jeg lide dem? Nå, de ville ikke være mit første valg til en snack mellem måltiderne, men de smager meget bedre, end du tror, I må prøve det.

Tak

Jeg er sikker på du er enig, de ser meget godt ud. Endnu engang tak.

En stor tak til alle der har gjort en donation til vores skole.

Father Ray Foundation

440 Moo 9, Sukhumvit Road,
Km 145, Nongprue, Banglamung,
Chonburi 20260, Thailand

Tel : +66 (0) 38 428717

Mobile : +66 (0) 91 717 9089

Fax : +66 (0) 38 420 340

info@fr-ray.org www.fr-ray.org

Bank Account: Bangkok Bank Ltd.

1. Banglamung Chonburi Branch

Current Account: 342-3-04125-4

2. Seacon Square Bangkok Branch

Current Account: 232-3-02275-2

Swift Code: **BKKBTHBK**